

## Arrest

nr. 300 676 van 26 januari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX  
Stationsstraat 10 A  
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde Afghaans staatsburger te zijn van Pashtou origine, geboren op (x.x.) 1383 (x.x.2004) te Nahrey Sufi, in Chahar Dara district, in de provincie Kunduz. U verbleef hier van uw geboorte tot uw vertrek. U ging naar school tot de achtste of negende graad.*

*U verklaarde dat uw vader werkte voor de overheid, met name de Arbaki of de regionale politie. Voor u betrof dit echter geen verschil. U verklaarde dat u zich herinnerde dat hij van 2018 tot 2021 deze job*

uitoefende. Wat hij voordien deed, of dit reeds deze job betrof of dat hij mogelijks aan landbouw deed, herinnerde u zich niet. Aangezien uw vader voor de overheid werkte, had de Taliban jullie land inbeslag genomen. Echter stierf hij tijdens een gevecht in 2021. Ongeveer vier maanden na zijn dood ging u samen met uw paternale oom en dorpsouderen naar de Taliban en vroegen jullie het land terug. In antwoord vroegen ze u echter of u zich bij hen wou aansluiten. U weigerde dit. Hierop ging u naar de overheidspost en vroeg u of u de job van uw vader mocht overnemen. Er werd u geantwoord dat dit niet mogelijk was aangezien u minderjarig was. U kreeg echter wel een andere job, met name een job in de bouw van een ziekenhuis. Dit deed u voor anderhalve week, tot uw familie een dreigbrief van de Taliban ontving. Hierin stond vermeld dat u een spion was. U ging terug naar huis en u werd in de namiddag door de Taliban meegenomen. Uw ogen werden bedekt waardoor u verklaarde niet te weten waar ze u naar toe brachten. De Taliban zei dat u in een video diende toe te geven dat u als spion werkte. U weigerde dit aangezien u niet gespioneerd had. U werd gemarteld door de Taliban. Na een week kwamen uw paternale oom en de dorpsouderen naar het centrum van de Taliban en verzochten ze om u te zien. Ze zagen dat u in zeer slechte staat was. De ouderen gaven hun garantie dat, als ze u naar het ziekenhuis mochten brengen voor behandeling, ze u hierna zouden terugbrengen. De Taliban stemden hiermee in. U verbleef vervolgens gedurende acht of negen dagen in het ziekenhuis. In die periode viel de provincie Kunduz en nam de Taliban de macht over. U ontvluchtte vervolgens direct het land, dit rond augustus 2021.

U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. Op 25 november 2021 kwam u aan in België en u verzocht de dag nadien om internationale bescherming.

Na uw vertrek kwam de Taliban bij u thuis naar u zoeken. Daar ze u niet konden vinden, namen ze uw broer F.(...) mee. Hij werd gedood. Dit nieuws vernam u in april 2022. U verklaarde tot slot dat ook uw paternale oom en uw broer J.(...) werden meegenomen, dit rond maart / april 2023. Ze werden gedurende 3 à 5 dagen vastgehouden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een fotokopie van uw taskara, een foto van uw dode broer F.(...), een fotokopie van de taskara van uw vader, twee fotokopieën van de eigendomsakte van jullie grond, een fotokopie van de vaccinatiekaart van uw moeder, twee foto's van uw vader in dienst, een fotokopie van de dreigbrief, een fotokopie van de politiekaart van uw vader (voor-en achterkant), een fotokopie van de bankkaart van uw vader, een foto van uw broer N.(...), een foto van uw broer J.(...) en een foto van uw moeder.

Op datum van 7 juni 2023 voegde u middels een schrijven van uw advocaat nog een aantal opmerkingen toe. Een wijziging van 2018 naar 2021 en van 2021 naar 2018 (CGVS, p. 3); een wijziging van plaatsnaam Bargani naar Sujahi (CGVS, p. 5); een aanpassing in uw telefoonnummer en e-mailadres (niet leesbaar) (CGVS, p. 6); een vervollediging van uw vaders naam, i.c. T.(...) A.(...) S.(...)(CGVS, p. 6); een wijziging van de plaatsnaam Biduni naar Seshad (CGVS, p. 9); een aanpassing van het aantal teennagels dat werd uitgetrokken (CGVS, p. 10 en 14); een correctie betreffende de aanwezigheid van uw moeder toen uw paternale ooms zich naar het centrum van de Taliban begaven (CGVS, p. 10) en een aanpassing van de schrijfwijze van de stationeringsplaats van uw vader, i.c. RoabFabrik ipv RoadFabrik (CGVS, p. 13).

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u weliswaar last te hebben van uw korte termijn geheugen. U verklaarde dienaangaande een afspraak te hebben aangevraagd bij een psycholoog (DVZ-verklaring, pagina 11, vraag 31). Echter kwam u hier niet verder dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier wist te staven. U legde geen enkel document voor ter staving van uw (beweerde) problemen met uw korte termijn geheugen noch van uw beweringen reeds stappen te hebben gezet een afspraak bij een psycholoog vast te leggen. Er werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud desondanks gevraagd hoe het met uw gezondheid ging. U vermeldde bij het CGVS nergens de eerder door u aangehaalde geheugenproblemen (CGVS, p. 2). Verder kwam ook nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS naar voor dat u problemen zou hebben met uw geheugen.

*Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Uit het persoonlijke onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest gedood te worden door de Taliban. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.*

*Vooreerst heeft u het CGVS niet weten te overtuigen van de job van uw vader bij de overheid. U verklaarde dat hij eerst werkte bij de Arbaki en zich nadien aansloot bij de politie. Gevraagd om dit verder uit te leggen stelde u het volgende: "In mijn mening is er geen verschil tussen Arbaki en politie, maar later op zijn kaart was vermeld dat hij bij de politie werkte. Hij werkte in checkpoints en soms nam hij deel aan gevechten. In het dorp werd hij soms politie en soms Arbaki genoemd." (CGVS, p. 11). U verduidelijkte hiermee geenszins wat u bedoelde. Later opnieuw gevraagd of dit al dan niet één en dezelfde job betrof of dat hij eerst als Arbaki werkte en nadien bij de politie, kan u dit weerom niet verduidelijken of uitklaren. U herhaalde enkel uw vorige verklaringen en stelde bijkomend dat u nog klein was en het verschil niet weet (CGVS, p. 12). Echter, u was ruim 16, bijna 17 jaar toen u Afghanistan verliet. Dat u aldus te klein was om minstens duidelijk te kunnen aangeven waar uw vader nu precies tewerkgesteld was houdt geen steek. Zeker binnen de Afghaanse context en rekening houdende met uw eigen verklaringen dat u de job van uw vader wou overnemen én vervolgens in de bouw ging werken, is het geenszins ernstig om dan te stellen dat u te klein was om enige kennis aangaande uw vaders werkzaamheden te kunnen vergaren en weergeven.*

*Verder bent uzelf niet in staat uit te leggen bij welke instantie hij nu werkelijk tewerkgesteld was, daar waar u op een gegeven moment ook stelde dat hij voor de nationale politie werkte (CGVS, p. 12). Nadien verklaarde u dan weer dat hij bij de regionale politie werkte (CGVS, p. 13). U bent niet in staat in uw eigen bewoording uit te leggen wat Arbaki betekent voor u. U komt niet verder dan te verklaren dat ze allemaal dezelfde vijand hebben (CGVS, p. 11-12). Dit alles is niet ernstig. Er kan in alle redelijkheid van u verwacht worden dat u op zijn minst duidelijk zou kunnen aangeven voor welke politiedienst uw vader nu effectief werkte indien uw verklaringen dienaangaande de waarheid betreffen, temeer daar u uw vluchtrelaas deels hierop baseert. Door uw incoherente verklaringen betreffende bovenstaande komt uw geloofwaardigheid reeds ernstig in het gedrang.*

*U bleek ook voor de rest amper enige kennis te hebben aangaande uw vader zijn werkzaamheden.*

*Zo komt u niet verder dan een zeer algemene taakomschrijving te geven en stelde u dat hij werkte in checkpoints en soms deelnam aan gevechten (CGVS, p. 11-12). Gevraagd waar hij gestationeerd was verklaarde u dat hij in het district zelf gestationeerd was, in de post RoabFabrik. Nadien verklaarde u dat u niet kan bevestigen of hij ooit in een andere post gestationeerd was (CGVS, p. 13). Verder verklaarde u dat hij in verschillende checkpoints werkte, al kan u niet zeggen waar (CGVS, p. 13).*

*U kan eigenlijk niets zeggen over uw vader zijn job. Niet wanneer hij begon noch hoelang hij werkelijk tewerkgesteld was, noch kan u een verhaal over uw vader op zijn werk vertellen en u blijkt ook niets te weten over zijn collega's (CGVS, p. 13-14).*

*U poogde verder uw quasi onbestaande kennis te vergoelijken door op te merken dat u uw vader niet vaak zag, waardoor u niet vroeg naar zijn job (CGVS, p. 11). Gevraagd naar hoe vaak hij op verlof kwam, verklaarde u dat hij nooit naar huis kwam (CGVS, p. 13). Jullie zouden ook nooit telefonisch met elkaar gesproken hebben en u zou hem in de periode 2018 – 2021 slechts één keer gezien hebben (p. 14). Dit kan echter maar moeilijk geloofd worden. Het is hierbij dan bovendien ook wel zeer verbazend dat u niet in staat bent duidelijke verklaringen af te leggen aangaande die ene keer dat uw vader dan zou gezien hebben. Zo haalde u enerzijds aan dat u één keer naar de bazaar ging en dat uw vader dan daar naar een restaurant kwam (CGVS, p. 13). Later stelde u dan weer 'Ik ging niet naar de bazaar, ik was te klein. Het enige wat ik mij herinner is dat ik hem één keer zag' (CGVS p. 14). Er kan toch in alle redelijkheid verondersteld worden dat, indien u uw vader over een periode van meerdere jaren daadwerkelijk maar één keer zou gezien hebben, dit moment in uw geheugen zou gegrift staan en u hieromtrent duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen. Los van voorgaande moet tot slot worden vastgesteld dat u in Afghanistan tot aan uw vertrek samenwoonde met uw moeder – dat ook zij nooit in contact zou gestaan hebben met uw vader tijdens zijn afwezigheid is ook weinig aannemelijk – én u tot op heden nog*

steeds contact heeft met uw in Afghanistan achtergebleven familie (CGVS p. 7). Er kan dan ook worden aangenomen dat u zowel in Afghanistan, alsook op heden, wel degelijk de mogelijkheid had en hebt om u terdege over de voormalige job van uw vader te informeren.

De twee documenten die u neerlegde betreffende de vermeende job van uw vader kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen, daar waar deze enkel een ondersteunende waarde kunnen hebben bij geloofwaardige verklaringen. Bovendien betreffen dit geen originele documenten en ontberen zij bijgevolg sowieso al bewijskracht daar kopieën makkelijk kunnen worden vervalst via allerhande knip-en plakwerk. De foto's die u neerlegde van uw vermeende vader terwijl hij bij de Arbaki tewerkgesteld zou zijn, bewijzen verder ook niets (Administratief dossier). Zo kan uit deze stukken op geen enkele wijze afgeleid worden wie de afgebeelde persoon is en is er ook geen familieband aangetoond tussen u en de persoon op desbetreffende foto.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de beweerde job van uw vader. Dat uw vader bijgevolg, tijdens zijn werk, bij een gevecht om het leven zou gekomen zijn, kan bijgevolg ook niet worden aangenomen. U komt dienaangaande bovendien ook niet verder dan het uiten van loutere beweringen die u op geen enkele wijze weet te staven aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs (CGVS, p. 7).

Uit de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw vaders job volgt voorts dat ook aan de rest van uw relaas geen geloof kan worden gehecht.

Aangezien de concrete aanleiding van de inbeslagname van jullie gronden, de job van uw vader betrof en hieruit al uw verdere vermeende problemen zouden zijn ontstaan – met name uw gedwongen rekrutering, de valse beschuldiging van spionage, de dreigbrief, uw ontvoering en marteling en de dood van uw broer - kan ook hieraan geen geloof worden gehecht. Dit wordt immers nog bevestigd door de volgende vaststellingen:

Zo bent u niet in staat uit te leggen hoe noch wanneer de inbeslagname van jullie gronden concreet plaatsvond (CGVS, p. 14-15). Dat u hierbij een fotokopie van de eigendomsakte van jullie gronden neerlegde, wijzigt hier niets aan. Los van het feit dat, zoals reeds aangehaald, aan kopieën geen bewijswaarde kan worden toegekend, toont het voorgelegde document hoogstens aan dat jullie gronden in eigendom hebben/hadden. Dat deze effectief in beslag werden genomen door de Taliban blijkt niet uit dit document.

Verder bent u niet in staat doorleefde en spontane verklaringen af te leggen over uw bezoek aan de Taliban om jullie gronden terug te claimen. U werd immers gevraagd alles hierover te vertellen. U haalde louter aan dat uw paternale oom en de dorpsleiders praatten met de leiders van de Taliban en dat u zich moest aansluiten. Dit herhaalde u wanneer u gevraagd werd wat ze juist van u wouden en wat ze vroegen. Gevraagd hoe dit juist verliep gaf u een algemene omschrijving dat het in een normale kamer in de madrassa was en dat ze lange kleren en tulbanden droegen en ze lange haren en baarden (CGVS, p. 16). Bijgevolg komt dit allesbehalve doorleefd over. Dat de Taliban u vervolgens zou hebben willen rekruteren kan u ook niet aannemelijk maken. Zo kon u ook niet verduidelijken waarom de Taliban u zou willen rekruteren. U erop gewezen en gevraagd waarom de Taliban overigens zou denken dat u op hun vraag zou ingaan, gelet op het feit dat zij, zoals u beweerde, uw gronden in beslag namen en uw vader doodden, kon u dit ook niet verduidelijken. U bleef uw eerdere verklaringen herhalen. Zo stelde u dat de Taliban tegen de ouderen en uw paternale oom zei dat u zich moest aansluiten en dat u eerder al vertelde dat u hun doelwit was. Nogmaals gevraagd waarom ze zouden willen dat u voor hen zou werken, bleef u uw eerdere verklaringen herhalen en antwoordde u voor het overige naast de kwestie (CGVS, p. 16). Dit alles is niet ernstig.

Dat u voorts zonder meer hun aanbod zou hebben durven afslaan en de Taliban dit dan ook maar aanvaardde, mag ook wel verbazen (CGVS, p. 16). Immers, indien uw verklaringen de waarheid bevatten, was u al op de hoogte van waartoe zij in staat waren – ze claimden jullie gronden en vermoordden uw vader - en mag het dan ook wel ten zeerste verbazen dat u er geen graten in zag hen hun vraag gewoonweg af te wijzen. Dat de Taliban dit voorts zo maar zou aanvaard hebben – u haalde wel nog bijkomende problemen aan met de Taliban, doch ook hieraan kan niet het minste geloof worden gehecht en bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u deze linkte aan uw beweerde weigering u bij hen aan te sluiten (zie infra) – strookt ook niet met hun eerdere agressieve en repressieve optreden naar uw familie toe.

*Uw verdere verklaringen dat u zich tot de overheidspost wendde met de vraag de job van uw vader in te nemen en vervolgens via hen een andere job kreeg aangeboden – u werd ingezet bij de bouw van een ziekenhuis – worden voorts onderuit gehaald door de vaststelling dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde geen job in Afghanistan te hebben (CGVS, p. 5). Ook bij de DVZ repte u hierover met geen woord en verklaarde u simpel 'ik ging naar school' (zie interview DVZ vraag 12). Niet alleen spreekt u hiermee uzelf tegen. Dat u bij de DVZ noch bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud van het CGVS enige melding maakte van deze job haalt uw complete geloofwaardigheid dienaangaande onderuit. Immers, naar u zelf beweerde was die job in de bouw van het ziekenhuis n t de reden dat u nadien een dreigbrief van de Taliban zou ontvangen hebben  n door hen zou zijn ontvoerd. U werkte in de bazaar en dat was overheidsgebied, daarom dachten ze dat u spioneerde, zo stelde u (CGVS, p. 9, 16 en 17).*

*Dat u aldus van dit, binnen uw relaas nochtans essentiële element, bij de DVZ en het CGVS geen enkele melding maakte wanneer u algemene vragen werden gesteld rond uw werk doch dan wel deze job vermeldde wanneer u uw relaas uiteenzette, wijst erop dat dit een 'ingestudeerd element' betreft doch geenszins strookt met de realiteit.*

*Het spreekt voor zich dat bijgevolg evenmin nog enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verder met de Taliban zou gekend hebben omwille van deze job, i.c. de dreigbrief en beschuldiging van spionage, de ontvoering en tot slot de moord op uw broer F.(...) en de arrestatie van uw oom en broer J.(...).*

*Dat u een kopie van de dreigbrief voorlegde kan hier hoegenaamd ook geen ander licht op werpen. Allereerst mag het duidelijk zijn dat de dreigbrief niet werd voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas en aldus geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien betreft het louter een kopie waarvan, gelet op het makkelijk te vervalsen karakter, de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan. De brief blijkt trouwens een louter met de hand geschreven stuk te zijn die bijgevolg ook door éénieder kan zijn opgemaakt. Dat een stempel op het document te zien is doet, in het licht van de vaststelling dat de authenticiteit niet kan worden nagegaan, hieraan dan ook geen enkele afbreuk.*

*Bovendien zijn uw verklaringen ook niet   nsluierend. Waar u voor de DVZ liet optekenen dat de dreigbrief werd afgeleverd daags voor u zou zijn ontvoerd (zie vragenlijst CGVS vraag 5), beweerde u bij het CGVS dan weer dat de brief werd afgeleverd en u diezelfde dag zou zijn meegenomen (CGVS, p. 10).*

*Waarom de Taliban, indien ze u effectief wilden oppakken, überhaupt de moeite zou nemen een dreigbrief langs te brengen en u aldus zo op de hoogte zou brengen dat u in hun vizier zat is volstrekt onduidelijk en houdt bovendien ook totaal geen steek. Ten andere kan ook geenszins worden begrepen waarom u dan, indien u daadwerkelijk via uw familie werd ingelicht omtrent de dreigbrief bij uw thuiskomst, niet direct de nodige stappen zette om uzelf in veiligheid te brengen. Dat u gewoon thuis zou gebleven zijn en vervolgens door de Taliban zou zijn opgepakt, mist elke logica.*

*De geloofwaardigheid van uw beweerde arrestatie / ontvoering wordt verder onderuit gehaald door uw onvermogen concreet hierover te vertellen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u diende toe te geven dat u een spion was. Indien u dit niet zou doen, dan zou de Taliban u vermoorden en een video hiervan maken voor uw familie om als voorbeeld te dienen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u tijdens uw detentie gezegd werd dat u in een video-opname moest toegeven dat u als spion werkte. Over een dreiging u te executeren en dat hiervan een video zou gemaakt worden voor uw familie repte u bij het CGVS met geen woord.*

*Bovendien konden inzake uw ontvoering nog enkele tegenstrijdigheden worden vastgesteld. Zo verklaarde u op DVZ dat u twee weken gevangen werd gehouden, daar waar u op het CGVS verklaarde dat dit slechts één week was (DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 1 en CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u verklaarde anderhalve week bij schatting gezegd te hebben. Verder verklaarde u op DVZ dat ze twee nagels uittrokken tijdens de marteling. Op het CGVS verklaarde u dat ze   n teennagel uit trokken (DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5 en CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u het meervoud van nagel gebruikte, nagels. Bij het CGVS verklaarde u bovendien aanvankelijk dat ook uw moeder, samen met uw paternale oom en de dorpsouderen, meekwam naar de Taliban toen u door hen werd vastgehouden (CGVS, p. 10). Later liet u na haar te vermelden, net zoals tijdens uw DVZ-interview (CGVS, p. 14 en en DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u dit nooit gezegd had (CGVS, p. 18). U weerlegt de vastgestelde ongerijmdheden niet maar beperkt zich tot het zonder meer ontkennen of aanpassen van uw verklaringen. Bijgevolg zijn dit geen afdoende verklaringen.*

*Dat u dit middels schrijven van uw advocaat wil recht zetten, kan hier geen ander licht op werpen. U tot slot gevraagd of u een opnamedocument van het ziekenhuis had, verklaarde u dat u documenten had maar dat u door de val niets kon meenemen (CGVS, p. 18). Echter was u wel in staat andere documenten te bezorgen. Opnieuw kan u aldus niet overtuigen.*

*Deze frappante ongerijmdheden wijzen er nog maar eens op dat aan uw beweringen niet het minste geloof kan gehecht worden.*

*Dat de Taliban u vervolgens, ondanks dat u zou zijn blijven weigeren in te gaan op hun eis toe te geven dat u als spion werkte én hun beweerde uitdrukkelijke dreiging u te vermoorden, u toch gewoon in leven liet én u bovendien gewoon met uw ooms en de dorpsouderen zou hebben laten vertrekken zodat u voor verzorging naar het ziekenhuis kon, hierbij de dorpsouderen op hun woord gelovend dat ze u nadien zouden terugbrengen, mist voorts compleet elke logica. Dat ze u enerzijds zouden hebben willen doden doch anderzijds instemden met uw medische verzorging kan hoegenaamd niet met elkaar in overeenstemming worden gebracht.*

*U was ook niet in staat enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande uw hospitalisatie voor te leggen. Gelet op de zware folteringen die u zou hebben ondergaan kan nochtans verondersteld worden dat u toch op een intensieve wijze zou zijn verzorgd en behandeld. U poogde uw onvermogen enig medisch document voor te leggen te verklaren door erop te wijzen dat u door de val niets kon meenemen (CGVS, p. 18). Zoals reeds aangehaald was wel in staat andere documenten voor te leggen (zie supra). Waarom u dan ook niet in staat zou zijn om de medische stukken te verkrijgen en over te maken, is geenszins duidelijk.*

*Dat de Taliban vervolgens, na uw vertrek, nog zou zijn langs geweest op zoek naar u, uw broer F.(...) meenam en vermoordde en vervolgens ook uw oom en broer J.(...) arresteerde – zij zouden ondertussen wel zijn vrijgelaten – kan in het licht van al het voorgaande totaal niet worden aangenomen. U komt hier overigens ook niet verder dan het uiten van loutere beweringen die u niet weet te staven. De foto van, naar u beweert, uw dode broer kan hier ook geen ander licht op werpen. Wie de afgebeelde persoon is en wat uw band met hem is, kan uit dit document niet worden afgeleid. Evenmin spreekt deze foto zich uit over wanneer en onder welke omstandigheden deze persoon om het leven zou gekomen zijn.*

*Uit het geheel van bovenstaande kan duidelijk worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.*

*In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

*Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.*

*Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.*

*Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.*

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en

*nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Kunduz actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kunduz. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).*

*Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het*

EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het

arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_Citry\\_Mazar\\_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif) en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afg\\_hanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afg_hanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar*

*België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale*

*bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u naar schoon in Afghanistan geweest te zijn en contact met familie te hebben. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*De documenten dat u voorlegt kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen, daar waar een fotokopie van uw taskara slechts betrekking heeft op uw identiteit, die vooralsnog niet worden betwist. Een analogische redenering wordt gevolgd voor de kopie van de taskara van uw vader en de vaccinatiekaart van uw moeder. Los van het feit dat deze documenten net als de foto's van uw broers en moeder zich niet uitspreken over uw band met deze personen, laten deze stukken hoe dan ook niet toe enige conclusies te trekken betreffende de redenen waarom u Afghanistan zou hebben verlaten.*

*Volledigheidshalve kan hier nog volgende aan worden toegevoegd. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid te herstellen.*

*De overige overgemaakte opmerkingen kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen, daar waar u zelf reeds de wijziging van het sterfjaar van uw vader verduidelijkte (CGVS, p. 3) en waar de andere opmerkingen louter gaan om correcties van de schrijfwijze van plaats-/persoonsnamen gaat en deze niets inhoudelijk toevoegen aan uw relaas.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van *"het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te G n ve op 28 juli 1951; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980"*.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

*"Uit het persoonlijke onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest gedood te worden door de Taliban. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.*

*Vooreerst heeft u het CGVS niet weten te overtuigen van de job van uw vader bij de overheid. U verklaarde dat hij eerst werkte bij de Arbaki en zich nadien aansloot bij de politie. Gevraagd om dit verder uit te leggen stelde u het volgende: "In mijn mening is er geen verschil tussen Arbaki en politie, maar later op zijn kaart was vermeld dat hij bij de politie werkte. Hij werkte in checkpoints en soms nam hij deel aan gevechten. In het dorp werd hij soms politie en soms Arbaki genoemd." (CGVS, p. 11). U verduidelikte hiermee geenszins wat u bedoelde. Later opnieuw gevraagd of dit al dan niet één en dezelfde job betrof of dat hij eerst als Arbaki werkte en nadien bij de politie, kan u dit weerom niet verduidelijken of uitklaren. U herhaalde enkel uw vorige verklaringen en stelde bijkomend dat u nog klein was en het verschil niet weet (CGVS, p. 12). Echter, u was ruim 16, bijna 17 jaar toen u Afghanistan verliet. Dat u aldus te klein was om minstens duidelijk te kunnen aangeven waar uw vader nu precies tewerkgesteld was houdt geen steek. Zeker binnen de Afghaanse context en rekening houdende met uw eigen verklaringen dat u de job van uw vader wou overnemen   n vervolgens in de bouw ging werken, is het geenszins ernstig om dan te stellen dat u te klein was om enige kennis aangaande uw vaders werkzaamheden te kunnen vergaren en weergeven.*

*Verder bent uzelf niet in staat uit te leggen bij welke instantie hij nu werkelijk tewerkgesteld was, daar waar u op een gegeven moment ook stelde dat hij voor de nationale politie werkte (CGVS, p. 12). Nadien verklaarde u dan weer dat hij bij de regionale politie werkte (CGVS, p. 13). U bent niet in staat in uw eigen bewoording uit te leggen wat Arbaki betekent voor u. U komt niet verder dan te verklaren dat ze allemaal dezelfde vijand hebben (CGVS, p. 11-12). Dit alles is niet ernstig. Er kan in alle redelijkheid van u verwacht worden dat u op zijn minst duidelijk zou kunnen aangeven voor welke politiedienst uw vader nu effectief werkte indien uw verklaringen dienaangaande de waarheid betreffen, temeer daar u uw vluchtrelaas deels hierop baseert. Door uw incoherente verklaringen betreffende bovenstaande komt uw geloofwaardigheid reeds ernstig in het gedrang.*

*U bleek ook voor de rest amper enige kennis te hebben aangaande uw vader zijn werkzaamheden.*

*Zo komt u niet verder dan een zeer algemene taakomschrijving te geven en stelde u dat hij werkte in checkpoints en soms deelnam aan gevechten (CGVS, p. 11-12). Gevraagd waar hij gestationeerd was verklaarde u dat hij in het district zelf gestationeerd was, in de post RoabFabrik. Nadien verklaarde u dat*

*u niet kan bevestigen of hij ooit in een andere post gestationeerd was (CGVS, p. 13). Verder verklaarde u dat hij in verschillende checkpoints werkte, al kan u niet zeggen waar (CGVS, p. 13).*

*U kan eigenlijk niets zeggen over uw vader zijn job. Niet wanneer hij begon noch hoelang hij werkelijk tewerkgesteld was, noch kan u een verhaal over uw vader op zijn werk vertellen en u blijkt ook niets te weten over zijn collega's (CGVS, p. 13-14).*

*U poogde verder uw quasi onbestaande kennis te vergoelijken door op te merken dat u uw vader niet vaak zag, waardoor u niet vroeg naar zijn job (CGVS, p. 11). Gevraagd naar hoe vaak hij op verlof kwam, verklaarde u dat hij nooit naar huis kwam (CGVS, p. 13). Jullie zouden ook nooit telefonisch met elkaar gesproken hebben en u zou hem in de periode 2018 – 2021 slechts één keer gezien hebben (p. 14) Dit kan echter maar moeilijk geloofd worden. Het is hierbij dan bovendien ook wel zeer verbazend dat u niet in staat bent duidelijke verklaringen af te leggen aangaande die ene keer dat uw vader dan zou gezien hebben. Zo haalde u enerzijds aan dat u één keer naar de bazaar ging en dat uw vader dan daar naar een restaurant kwam (CGVS, p. 13). Later stelde u dan weer 'Ik ging niet naar de bazaar, ik was te klein. Het enige wat ik mij herinner is dat ik hem één keer zag' (CGVS p. 14). Er kan toch in alle redelijkheid verondersteld worden dat, indien u uw vader over een periode van meerdere jaren daadwerkelijk maar één keer zou gezien hebben, dit moment in uw geheugen zou gegrift staan en u hieromtrent duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen. Los van voorgaande moet tot slot worden vastgesteld dat u in Afghanistan tot aan uw vertrek samenwoonde met uw moeder – dat ook zij nooit in contact zou gestaan hebben met uw vader tijdens zijn afwezigheid is ook weinig aannemelijk – én u tot op heden nog steeds contact heeft met uw in Afghanistan achtergebleven familie (CGVS p. 7). Er kan dan ook worden aangenomen dat u zowel in Afghanistan, alsook op heden, wel degelijk de mogelijkheid had en hebt om u terdege over de voormalige job van uw vader te informeren.*

*De twee documenten die u neerlegde betreffende de vermeende job van uw vader kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen, daar waar deze enkel een ondersteunende waarde kunnen hebben bij geloofwaardige verklaringen. Bovendien betreffen dit geen originele documenten en ontberen zij bijgevolg sowieso al bewijskracht daar kopieën makkelijk kunnen worden vervalst via allerhande knip-en plakwerk. De foto's die u neerlegde van uw vermeende vader terwijl hij bij de Arbaki tewerkgesteld zou zijn, bewijzen verder ook niets (Administratief dossier). Zo kan uit deze stukken op geen enkele wijze afgeleid worden wie de afgebeelde persoon is en is er ook geen familieband aangetoond tussen u en de persoon op desbetreffende foto.*

*Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de beweerde job van uw vader. Dat uw vader bijgevolg, tijdens zijn werk, bij een gevecht om het leven zou gekomen zijn, kan bijgevolg ook niet worden aangenomen. U komt dienaangaande bovendien ook niet verder dan het uiten van loutere beweringen die u op geen enkele wijze weet te staven aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs (CGVS, p. 7).*

*Uit de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid betreffende uw vaders job volgt voorts dat ook aan de rest van uw relaas geen geloof kan worden gehecht.*

*Aangezien de concrete aanleiding van de inbeslagname van jullie gronden, de job van uw vader betrof en hieruit al uw verdere vermeende problemen zouden zijn ontstaan – met name uw gedwongen rekrutering, de valse beschuldiging van spionage, de dreigbrief, uw ontvoering en marteling en de dood van uw broer - kan ook hieraan geen geloof worden gehecht. Dit wordt immers nog bevestigd door de volgende vaststellingen:*

*Zo bent u niet in staat uit te leggen hoe noch wanneer de inbeslagname van jullie gronden concreet plaatsvond (CGVS, p. 14-15). Dat u hierbij een fotokopie van de eigendomsakte van jullie gronden neerlegde, wijzigt hier niets aan. Los van het feit dat, zoals reeds aangehaald, aan kopieën geen bewijswaarde kan worden toegekend, toont het voorgelegde document hoogstens aan dat jullie gronden in eigendom hebben/hadden. Dat deze effectief in beslag werden genomen door de Taliban blijkt niet uit dit document.*

*Verder bent u niet in staat doorleefde en spontane verklaringen af te leggen over uw bezoek aan de Taliban om jullie gronden terug te claimen. U werd immers gevraagd alles hierover te vertellen. U haalde louter aan dat uw paternale oom en de dorpsleiders praatten met de leiders van de Taliban en dat u zich moest aansluiten. Dit herhaalde u wanneer u gevraagd werd wat ze juist van u wouden en wat ze vroegen. Gevraagd hoe dit juist verliep gaf u een algemene omschrijving dat het in een normale kamer in de*

*madrassa was en dat ze lange kleren en tulbanden droegen en ze lange haren en baarden (CGVS, p. 16). Bijgevolg komt dit allesbehalve doorleefd over. Dat de Taliban u vervolgens zou hebben willen rekruteren kan u ook niet aannemelijk maken. Zo kon u ook niet verduidelijken waarom de Taliban u zou willen rekruteren. U erop gewezen en gevraagd waarom de Taliban overigens zou denken dat u op hun vraag zou ingaan, gelet op het feit dat zij, zoals u beweerde, uw gronden in beslag namen en uw vader doodden, kon u dit ook niet verduidelijken. U bleef uw eerdere verklaringen herhalen. Zo stelde u dat de Taliban tegen de ouderen en uw paternale oom zei dat u zich moest aansluiten en dat u eerder al vertelde dat u hun doelwit was. Nogmaals gevraagd waarom ze zouden willen dat u voor hen zou werken, bleef u uw eerdere verklaringen herhalen en antwoordde u voor het overige naast de kwestie (CGVS, p. 16). Dit alles is niet ernstig.*

*Dat u voorts zonder meer hun aanbod zou hebben durven afslaan en de Taliban dit dan ook maar aanvaardde, mag ook wel verbazen (CGVS, p. 16). Immers, indien uw verklaringen de waarheid bevatten, was u al op de hoogte van waartoe zij in staat waren – ze claimden jullie gronden en vermoordden uw vader - en mag het dan ook wel ten zeerste verbazen dat u er geen graten in zag hen hun vraag gewoonweg af te wijzen. Dat de Taliban dit voorts zo maar zou aanvaard hebben – u haalde wel nog bijkomende problemen aan met de Taliban, doch ook hieraan kan niet het minste geloof worden gehecht en bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u deze linkte aan uw beweerde weigering u bij hen aan te sluiten (zie infra) – strookt ook niet met hun eerdere agressieve en repressieve optreden naar uw familie toe.*

*Uw verdere verklaringen dat u zich tot de overheidspost wendde met de vraag de job van uw vader in te nemen en vervolgens via hen een andere job kreeg aangeboden – u werd ingezet bij de bouw van een ziekenhuis – worden voorts onderuit gehaald door de vaststelling dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde geen job in Afghanistan te hebben (CGVS, p. 5). Ook bij de DVZ rept u hierover met geen woord en verklaarde u simpel 'ik ging naar school' (zie interview DVZ vraag 12). Niet alleen spreekt u hiermee uzelf tegen. Dat u bij de DVZ noch bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud van het CGVS enige melding maakte van deze job haalt uw complete geloofwaardigheid dienaangaande onderuit. Immers, naar u zelf beweerde was die job in de bouw van het ziekenhuis nét de reden dat u nadien een dreigbrief van de Taliban zou ontvangen hebben én door hen zou zijn ontvoerd. U werkte in de bazaar en dat was overheidsgebied, daarom dachten ze dat u spioneerde, zo stelde u (CGVS, p. 9, 16 en 17).*

*Dat u aldus van dit, binnen uw relaas nochtans essentiële element, bij de DVZ en het CGVS geen enkele melding maakte wanneer u algemene vragen werden gesteld rond uw werk doch dan wel deze job vermeldde wanneer u uw relaas uiteenzette, wijst erop dat dit een 'ingestudeerd element' betreft doch geenszins strookt met de realiteit.*

*Het spreekt voor zich dat bijgevolg evenmin nog enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verder met de Taliban zou gekend hebben omwille van deze job, i.c. de dreigbrief en beschuldiging van spionage, de ontvoering en tot slot de moord op uw broer F.(...) en de arrestatie van uw oom en broer J.(...).*

*Dat u een kopie van de dreigbrief voorlegde kan hier hoegenaamd ook geen ander licht op werpen. Allereerst mag het duidelijk zijn dat de dreigbrief niet werd voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas en aldus geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien betreft het louter een kopie waarvan, gelet op het makkelijk te vervalsen karakter, de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan. De brief blijkt trouwens een louter met de hand geschreven stuk te zijn die bijgevolg ook door éénieder kan zijn opgemaakt. Dat een stempel op het document te zien is doet, in het licht van de vaststelling dat de authenticiteit niet kan worden nagegaan, hieraan dan ook geen enkele afbreuk.*

*Bovendien zijn uw verklaringen ook niet éénsluidend. Waar u voor de DVZ liet optekenen dat de dreigbrief werd afgeleverd daags voor u zou zijn ontvoerd (zie vragenlijst CGVS vraag 5), beweerde u bij het CGVS dan weer dat de brief werd afgeleverd en u diezelfde dag zou zijn meegenomen (CGVS, p. 10).*

*Waarom de Taliban, indien ze u effectief wilden oppakken, überhaupt de moeite zou nemen een dreigbrief langs te brengen en u aldus zo op de hoogte zou brengen dat u in hun vizier zat is volstrekt onduidelijk en houdt bovendien ook totaal geen steek. Ten andere kan ook geenszins worden begrepen waarom u dan, indien u daadwerkelijk via uw familie werd ingelicht omtrent de dreigbrief bij uw thuiskomst, niet direct de nodige stappen zette om uzelf in veiligheid te brengen. Dat u gewoon thuis zou gebleven zijn en vervolgens door de Taliban zou zijn opgepakt, mist elke logica.*

*De geloofwaardigheid van uw beweerde arrestatie / ontvoering wordt verder onderuit gehaald door uw onvermogen concreet hierover te vertellen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u diende toe te geven dat u een spion was. Indien u dit niet zou doen, dan zou de Taliban u vermoorden en een video hiervan maken voor uw familie om als voorbeeld te dienen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u tijdens uw detentie gezegd werd dat u in een video-opname moest toegeven dat u als spion werkte. Over een dreiging u te executeren en dat hiervan een video zou gemaakt worden voor uw familie repte u bij het CGVS met geen woord.*

*Bovendien konden inzake uw ontvoering nog enkele tegenstrijdigheden worden vastgesteld. Zo verklaarde u op DVZ dat u twee weken gevangen werd gehouden, daar waar u op het CGVS verklaarde dat dit slechts één week was (DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 1 en CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u verklaarde anderhalve week bij schatting gezegd te hebben. Verder verklaarde u op DVZ dat ze twee nagels uittrokken tijdens de marteling. Op het CGVS verklaarde u dat ze één teennagel uit trokken (DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5 en CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u het meervoud van nagel gebruikte, nagels. Bij het CGVS verklaarde u bovendien aanvankelijk dat ook uw moeder, samen met uw paternale oom en de dorpsouderen, meekwam naar de Taliban toen u door hen werd vastgehouden (CGVS, p. 10). Later liet u na haar te vermelden, net zoals tijdens uw DVZ-interview (CGVS, p. 14 en en DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u dit nooit gezegd had (CGVS, p. 18). U weerlegt de vastgestelde ongerijmdheden niet maar beperkt zich tot het zonder meer ontkennen of aanpassen van uw verklaringen. Bijgevolg zijn dit geen afdoende verklaringen.*

*Dat u dit middels schrijven van uw advocaat wil recht zetten, kan hier geen ander licht op werpen. U tot slot gevraagd of u een opnamedocument van het ziekenhuis had, verklaarde u dat u documenten had maar dat u door de val niets kon meenemen (CGVS, p. 18). Echter was u wel in staat andere documenten te bezorgen. Opnieuw kan u aldus niet overtuigen.*

*Deze frappante ongerijmdheden wijzen er nog maar eens op dat aan uw beweringen niet het minste geloof kan gehecht worden.*

*Dat de Taliban u vervolgens, ondanks dat u zou zijn blijven weigeren in te gaan op hun eis toe te geven dat u als spion werkte én hun beweerde uitdrukkelijke dreiging u te vermoorden, u toch gewoon in leven liet én u bovendien gewoon met uw ooms en de dorpsouderen zou hebben laten vertrekken zodat u voor verzorging naar het ziekenhuis kon, hierbij de dorpsouderen op hun woord gelovend dat ze u nadien zouden terugbrengen, mist voorts compleet elke logica. Dat ze u enerzijds zouden hebben willen doden doch anderzijds instemden met uw medische verzorging kan hoegenaamd niet met elkaar in overeenstemming worden gebracht.*

*U was ook niet in staat enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande uw hospitalisatie voor te leggen. Gelet op de zware folteringen die u zou hebben ondergaan kan nochtans verondersteld worden dat u toch op een intensieve wijze zou zijn verzorgd en behandeld. U poogde uw onvermogen enig medisch document voor te leggen te verklaren door erop te wijzen dat u door de val niets kon meenemen (CGVS, p. 18). Zoals reeds aangehaald was wel in staat andere documenten voor te leggen (zie supra). Waarom u dan ook niet in staat zou zijn om de medische stukken te verkrijgen en over te maken, is geenszins duidelijk.*

*Dat de Taliban vervolgens, na uw vertrek, nog zou zijn langs geweest op zoek naar u, uw broer F.(...) meenam en vermoordde en vervolgens ook uw oom en broer J.(...) arresteerde – zij zouden ondertussen wel zijn vrijgelaten – kan in het licht van al het voorgaande totaal niet worden aangenomen. U komt hier overigens ook niet verder dan het uiten van loutere beweringen die u niet weet te staven. De foto van, naar u beweert, uw dode broer kan hier ook geen ander licht op werpen. Wie de afgebeelde persoon is en wat uw band met hem is, kan uit dit document niet worden afgeleid. Evenmin spreekt deze foto zich uit over wanneer en onder welke omstandigheden deze persoon om het leven zou gekomen zijn.*

*Uit het geheel van bovenstaande kan duidelijk worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend.”*

*Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.*

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn vluchtmotieven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

De bij het verzoekschrift gevoegde fotokopie van de badge van zijn vader werd reeds beoordeeld door het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier een ander licht op zouden kunnen werpen.

Verzoeker gaat in het verzoekschrift wel uitgebreid in op zijn vermeende nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering. Verzoeker vreest als een ongelovige, een afvallige te zullen worden vervolgd door de taliban omwille van zijn verblijf in België.

Verzoeker beklemtoont in het verzoekschrift dat hij verwesterd is en in Afghanistan niet de vrijheid zou hebben om te leven zoals hij wil, dat hij de Belgische waarden en normen heeft omarmd, dat hij hier naar school gaat, dat hij in België vrienden en vriendinnen heeft, dat hij niet inziet hoe hij zich nog zou kunnen aanpassen aan de manier van leven zoals voorgeschreven in Afghanistan, dat de taliban de regels inzake kledij, haartooi, omgang met vrouwen, alcohol en dergelijke hebben verstrengd, dat hij hier zijn puberteit doormaakte, zijnde de bepalende jaren in zijn ontwikkeling die plaatsvindt in een westerse context en niet in een Afghaanse context.

Verzoeker merkt op dat hij zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het leven in Afghanistan onder de taliban, omdat zijn manier van denken tijdens de reis en zijn lang verblijf in België is veranderd.

Verzoeker vreest in geval van terugkeer door de taliban alsnog vervolgd te worden, onder meer door het feit dat hij verwesterd is en zich niet meer zal kunnen schikken naar de normen en waarden in Afghanistan.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een aantal verklaringen van zijn leerkrachten, van zijn jongerencoach Blend voor alternatief vzw en van zijn werkgevers. Verzoeker legt ook een attest van regelmatige lesbijwoning in het onthaaljaar neer en schoolrapporten, alsmede zijn loonfiches.

Verzoeker is van mening dat deze verklaringen getuigen van een goede integratie, respect voor leeftijdsgenoten, jongens en meisjes. Hij stelt goed zijn best te doen op school en goed Nederlands te spreken. Verzoeker wijst op zijn werk in het Hashotel. In zijn aanvullende nota stelt verzoeker opnieuw stukken te voegen die zijn integratie in België aantonen, zijnde verklaringen van leerkrachten, coaches en werkgevers, stukken en attesten in verband met school, loonfiches, arbeidsovereenkomsten met betrekking tot Hashotel, foto's met vrienden, vriendinnen en van sociale activiteiten, een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en een fiche van Fedasil.

De Raad wijst erop dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

*In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden gevisieerd en/of worden vervolgd.

Evenwel dient door de Raad te worden vastgesteld dat door verzoeker geen concrete informatie wordt bijgebracht, die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde 'een ongelovige' en/of 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Een loutere verwijzing naar zijn verblijf in België volstaat geenszins om zulks aan te tonen. De Raad duidt erop dat verzoeker zestien jaar oud was toen hij in augustus 2021 Afghanistan verliet, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan toch al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Dit geldt des te meer nu hij in Afghanistan naar school is geweest tot de achtste of negende graad (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5. Uit niets blijkt dat verzoeker, na een verblijf van tweeënhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. Zij het hierbij benadrukt dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij nog contact heeft met zijn Afghaanse familie (Notities van het persoonlijke onderhoud, p. 7). Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Uit de talrijke door verzoeker bijgebrachte stukken blijkt dat hij in België naar school gaat, hier werkt, goed Nederlands kan praten, alsook deelneemt aan culturele activiteiten, hard werkt aan zijn integratie, en aantoont dat hij zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, maar daarmee toont verzoeker niet aan dat hij dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Hieruit blijkt ook niet dat verzoeker zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Uit de voorliggende elementen blijkt aldus niet dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad erkent het reeds afgelegde integratietraject van verzoeker, doch kan hieruit niet afleiden dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij, zoals op heden vormgegeven door de taliban.

De Raad duidt erop dat verzoeker in gebreke blijft *in concreto* aan te tonen dat hij sinds zijn vertrek uit Afghanistan een gedrags- en/of gedachtenpatroon heeft ontwikkeld dat dermate fundamenteel is voor het behoud van zijn identiteit of morele integriteit dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij dit opgeeft of aanpast aan de verwachtingen en regels die gelden binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Evenmin haalt hij elementen aan die wijzen op het bestaan van persoonlijk uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te verbergen of te veranderen gedragingen of kenmerken in zijn hoofde die hem zouden blootstellen aan het risico om als verwesterd te worden gepercipieerd en vervolgd.

Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden geviséerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviséerd door de taliban. Daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van zijn afwezigheid en terugkeer.

Waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

De Raad besluit dat door verzoeker, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *"Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt"*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *"a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade."*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire sociaal-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precaire sociaal-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de

aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire sociaal-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoeker in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker laat na enigszins aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Door verzoeker worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen.

*In casu* zijn er evenmin concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF